

آیین نامه تأسیس و نظارت بر مراکز تحقیقاتی غیردولتی / خصوصی

مقدمه

نظر به رسالت خطیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در خصوص ارتقای سطح سلامت جامعه و تأکید بر عملیاتی نمودن نقشه جامع علمی کشور جهت نیل به اهداف سند چشم انداز ایران ۱۴۰۴ از طریق توسعه هدفمند واحدهای تحقیقاتی و با توجه به محدودیت منابع و لزوم هم افزایی ظرفیتهای موجود، حمایت از ورود بخش غیردولتی / خصوصی در حوزههای تحقیق و توسعه فناوری و نوآوری از مهم ترین برنامه های معاونت تحقیقات و فناوری است.

در این راستا، آیین نامه حاضر به منظور جامعیت بخشیدن به مراحل و شرایط اخذ موافقت اصولی و قطعی، مراحل اجرایی صدور مجوز، ارزشیابی و لغو مجوز مراکز تحقیقاتی علوم پزشکی غیردولتی / خصوصی و با توجه به نیاز روز مبنی بر توسعه کیفی ساختارهای پژوهشی و بر پایه اولین بازنگری «اصلاحیه آیین نامه تأسیس و نظارت بر واحدهای تحقیقاتی غیر-دولتی / خصوصی مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۲/۱۱/۱۳ شورای گسترش دانشگاه های علوم پزشکی» و دومین بازنگری «آیین نامه تأسیس و نظارت بر واحدهای تحقیقاتی غیر دولتی / خصوصی مصوب جلسه مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۱۹ شورای گسترش دانشگاه های علوم پزشکی» تدوین و اجرایی شده است.

فصل اول: کلیات

ماده ۱- تعاریف

۱-۱- **واحد تحقیقاتی:** در این آیین نامه؛ عبارتست از مرکز که به امر تحقیقات در حوزه های تعیین شده در این آیین نامه می پردازد.

۲-۱- **واحد تحقیقاتی غیر دولتی:** عبارت است از واحد تحقیقاتی خصوصی و واحد تحقیقاتی عمومی غیر دولتی

۱-۲- **واحد تحقیقاتی خصوصی:** واحد خصوصی که در قالب شرکت تجاری یا موسسه، بر اساس قوانین و مقررات مربوطه ایجاد شده است (واجد شرایط مندرج در چک لیست).

۲-۲- **واحد تحقیقاتی عمومی غیردولتی:** واحد سازمانی مشخصی است که به موجب ماده ۳ قانون مدیریت خدمات کشوری، دارای استقلال حقوقی است و با تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد شده یا می شود و بیش از پنجاه درصد بودجه سالانه آن از محل منابع غیر دولتی تامین گردد و عهده دار وظایف و خدماتی است که جنبه عمومی دارد.

۳-۱- **دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی معین:** منظور دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زیر مجموعه وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی است که واحد تحقیقاتی در محدوده جغرافیایی آن قرار و وظیفه رسیدگی به درخواست، پاسخگویی مناسب و به هنگام و نظارت و ارزشیابی واحد تحقیقاتی غیردولتی / خصوصی مطابق با دستورالعمل- های معاونت تحقیقات و فناوری وزارت متبوع را بر عهده داشته و از این پس "دانشگاه معین" نامیده می شود. درخواست

تأسیس واحد تحقیقاتی غیردولتی / خصوصی ابتدا در دانشگاه معین بررسی و در صورت پذیرش به کارگروه بررسی مستندات تقاضای اخذ مجوز تأسیس واحدهای تحقیقاتی در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ارسال می‌گردد.

۴-۱- کارگروه تأسیس و تصمیم‌گیری واحدهای تحقیقاتی: کارگروهی است که وظیفه بررسی تقاضای تأسیس واحدهای تحقیقاتی را که از سوی رئیس دانشگاه علوم پزشکی معین یا رئیس نهاد عمومی غیردولتی تأیید شده‌اند، بر عهده داشته و نتیجه را به شورای گسترش دانشگاه‌های علوم پزشکی ارسال خواهد کرد که از این پس در آیین نامه حاضر «کارگروه» نامیده می‌شود. اعضای این کارگروه توسط معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت مشخص می‌شوند. همچنین حسب مورد ممکن است متخصصانی از واحد های تحقیقاتی را به عنوان مدعو (بدون حق رأی) به منظور حضور در جلسات خاص کارگروه دعوت نماید.

۵-۱- شورای گسترش دانشگاه‌های علوم پزشکی: عالی‌ترین مرجع تصمیم‌گیری در وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی به منظور تأسیس، توسعه یا انحلال واحدهای تحقیقاتی است و از این پس در آیین نامه حاضر "شورای گسترش" نامیده میشود.

۶-۱- موافقت اصولی: سندی است مبنی بر موافقت موقت و غیر قطعی با تشکیل واحد تحقیقاتی که توسط شورای گسترش صادر می‌شود.

۷-۱- موافقت قطعی: سندی است که توسط شورای گسترش با رعایت شرایط و ضوابط مربوط به منظور تشکیل قطعی واحد تحقیقاتی صادر می‌شود.

۸-۱- مرکز تحقیقاتی: کوچکترین واحد تحقیقاتی است متشکل از حداقل پنج نفر که سه نفر از ایشان دارای مدرک دکتری تخصصی بالینی یا Ph.D. باشند.

۹-۱- کمیته اخلاق در پژوهش: کمیته ای است که برای نظارت اخلاقی بر پژوهش در چارچوب مقررات کشوری مربوط تشکیل و طرح‌های پژوهشی را با معیارهای پذیرفته شده اخلاقی، ارزش‌های ملی و مفاد اسناد و استانداردهای جهانی تطبیق می‌دهد و در صورت عدم مغایرت با اصول اخلاقی تصویب می‌نماید.

۱۰-۱- پژوهشگر: اشخاصی که در واحد تحقیقاتی به فعالیتهای پژوهشی اشتغال دارند همچنین مجریان و همکاران طرح پژوهشی که کارمند واحد تحقیقاتی نیستند به عنوان پژوهشگر شناخته می‌شوند.

۱۱-۱- عضو مؤسس: عضو مؤسس به افراد دارای مدارک تحصیلی حداقل کارشناسی ارشد و بالاتر مورد تأیید وزارتین بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و علوم، تحقیقات و فناوری اطلاق می‌شود که پیشنهاد تأسیس مرکز را داده و در آن مرکز به فعالیت تحقیقاتی اشتغال دارد. نوع فعالیت این افراد در مرکز مورد تقاضا می‌تواند تمام وقت یا نیمه وقت باشد.

تبصره ۱: صدور ابلاغ اعضای هیات مؤسس و پژوهشگران مرکز تحقیقاتی غیردولتی / خصوصی، متعاقب صدور مجوز موافقت اصولی مرکز از شورای گسترش، توسط رئیس مؤسسه متقاضی صورت گرفته و طی صورتجلسه رسمی به معاونت تحقیقات و فناوری اعلام خواهد شد.

تبصره ۲: تغییر اعضای هیات مؤسس (اعضای هیأت علمی) از زمان اخذ موافقت اصولی مرکز تا هنگام صدور مجوز قطعی تنها در موارد خاص و بر اساس ارائه دلایل قابل قبول (نظیر بازنشستگی، فوت، مهاجرت دائم، انفکاک از دانشگاه) از سوی دانشگاه معین و معرفی جایگزین هم‌تا و پذیرش کارگروه امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۲- واحد تحقیقاتی پس از اخذ مجوز فعالیت از شورای گسترش براساس آیین نامه موجود، دارای شخصیت حقوقی مستقل خواهد شد.

ماده ۳- موضوع فعالیت: واحد تحقیقاتی موضوع این آیین نامه مجاز به انجام فعالیت‌های تحقیقاتی و فناوری علوم پایه پزشکی و بالینی مرتبط با حوزه های سلامت اعم از بهداشت، آموزش، غذا، دارو، تجهیزات پزشکی، درمان، جوانی جمعیت، طب ایرانی و حوزه‌های میان رشته‌ای علوم پایه پزشکی مربوط مانند حقوق و اخلاق پزشکی، حقوق و اخلاق زیستی، پزشکی هسته‌ای، بیوانفورماتیک، نانوبیوتکنولوژی و هوش مصنوعی است.

تبصره ۳: پیشنهاد نام مرکز تحقیقاتی بر اساس محور اصلی فعالیت مرکز پیشنهادی و نیز برنامه ها و رسالت‌های ارائه شده و متمرکز بر حوزه تخصصی و پیشینه تحقیقاتی موسسه درخواست کننده مرکز و هیأت مؤسس پیشنهادی آن، ارائه می گردد.

تبصره ۴: متعاقب صدور مجوز اصولی مرکز توسط شورای گسترش، درخواست تغییر نام مراکز تحقیقاتی، تا زمان صدور مجوز قطعی آنها غیر قابل قبول خواهد بود و لازم است در هنگام ارائه پیشنهاد اولیه از سوی موسسه متقاضی و دانشگاه معین اهداف بلند مدت و کلیه ملاحظات مرتبط با تعیین نام مرکز، به دقت در نظر گرفته شود.

تبصره ۵: گنجاندن اسامی افراد خاص در نام مراکز تحقیقاتی مجاز نمی‌باشد. لازم است حتی الامکان از هم نام بودن مرکز پیشنهادی با سایر مراکز دولتی ذیل دانشگاه معین نیز پرهیز شود. در خصوص موارد خاص، کارگروه مختار به تصمیم‌گیری خواهد بود.

تبصره ۶: جهت آدرس دهی در مقالات و سایر خروجی‌های تحقیقاتی منتسب به مرکز؛ به صورت استاندارد متعاقب نام مرکز تحقیقاتی، نام موسسه درخواست کننده درج می شود. در مواردی که نتایج فعالیت‌های مرکز به صورت مشترک و با همکاری سایر مراکز، نهادها و یا دانشگاه معین صورت پذیرفته باشد، نام هر یک از آنها علاوه بر نام دانشگاه (بر اساس معیارهای نویسندگی)، نام مؤسسه نیز قید می‌گردد.

فصل دوم: صدور مجوز فعالیت

ماده ۴- صدور مجوز فعالیت برای متقاضی تاسیس واحد تحقیقاتی منوط به احراز شرایط مندرج در این آیین نامه است:
(الف) مؤسسين واحد تحقیقاتی غیردولتی/ خصوصی به منظور تأسیس واحد تحقیقاتی باید تقاضای خود را به دانشگاه معین داده و پس از احراز شرایط از سوی آن دانشگاه درخواست به کارگروه ارائه شده و کارگروه پس از بررسی و تأیید جهت اعطای موافقت، مراتب را به شورای گسترش ارجاع دهد.

(ب) ارائه اساسنامه پیشنهادی مطابق با الگوی تیپ اعلام شده از سوی معاون تحقیقات و فناوری خواهد بود.

تبصره ۷: اشخاص حقوقی موظفند اساسنامه موجود خود را با معیارهای ارائه شده فوق تطبیق دهند.

تبصره ۸: علاوه بر ارکان و تشکیلات مقرر در قوانین و مقررات مربوط، واحد تحقیقاتی موظف است از ضوابط و آیین نامه های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی درخصوص تشکیل کمیته اخلاق پیروی کند.

ج) معرفی حداقل ۵ نفر پژوهشگر به عنوان مؤسس واحد تحقیقاتی که حداقل ۳ نفر از آنها دارای درجه دکتری تخصصی بالینی یا (Ph.D.) بوده و مابقی مؤسسين نیز حداقل دارای کارشناسی ارشد باشند. اعضا هیأت مؤسس به عنوان محققین تمام وقت و نیمه وقت فعالیت خواهند داشت که حداقل ۳ نفر به صورت تمام وقت و ۲ نفر به صورت نیمه وقت باشند. هر یک از اعضا مؤسس باید ۵ مقاله چاپ شده [طی ۵ سال گذشته] که حداقل ۲ مقاله آنها در نمایه های معتبر بین المللی شامل Pub Med/ISI چاپ شده باشد، ارائه نمایند.

تبصره ۹: کارگروه، تصویب مراکزی را که اعضا هیأت مؤسس معرفی شده آنها مقالاتی در نمایه های معتبر بین المللی به عنوان نویسنده اول/مسئول ارائه نمایند، در اولویت قرار می دهد.

تبصره ۱۰: ارائه ثبت اختراع با نظر کارگروه می تواند جایگزین مقالات شود.

تبصره ۱۱: شرایط مذکور در این بند علاوه بر زمان تأسیس باید در تمام فعالیت واحد تحقیقاتی تامین شود بنابراین در صورتی که به هر دلیل یکی از اعضا تمام وقت/نیمه وقت مرکز خارج شود باید شخص دیگری با شرایط مشابه آن شخص به عنوان جایگزین حداکثر تا یک ماه معرفی شود.

تبصره ۱۲: عضو نیمه وقت مرکز می تواند حداکثر در ۲ مرکز تحقیقات به صورت نیمه وقت فعالیت داشته باشد.

تبصره ۱۳: در خصوص اعضای هیأت مؤسس نیمه وقت مرکز که معمولاً از بین اعضای هیأت علمی دانشگاه ها و مؤسسات معرفی می گردند؛ ارائه موافقت نامه با فعالیت ایشان به عنوان هیأت مؤسس نیمه وقت مرکز تحقیقات غیر دولتی/خصوصی از سوی بالاترین مقام مسئول سازمان متبوع مورد تقاضا، الزامی است.

تبصره ۱۴: هر عضو مؤسس می تواند حداکثر در یک مرکز تحقیقات دولتی به صورت تمام وقت یا در دو مرکز تحقیقات دولتی به صورت نیمه وقت حضور داشته باشد. قابل ذکر است علاوه بر این دو وضعیت، هر عضو هیأت علمی می تواند حداکثر در یک مرکز تحقیقات غیردولتی/خصوصی به عنوان هیأت مؤسس نیمه وقت معرفی شود.

د) احراز توانایی مؤسسين در تامین منبع مالی، نیروی انسانی لازم و فضای مناسب با امکانات و تجهیزات لازم جهت انجام امور تحقیقاتی

تبصره ۱۵: تأیید کسب حداقل های لازم برای موارد فوق برحسب نظر کارشناسی دانشگاه و تأیید کارگروه است.

ه) تأیید اولیه صلاحیت مؤسسين توسط دانشگاه معین و تأیید نهایی به عهده کارگروه خواهد بود.

و) ارائه موافقت نامه با دانشگاه معین دال بر بررسی و نظارت بر طرح ها به لحاظ رعایت اصول علمی و اخلاق در پژوهش و اخذ کد اخلاق از کمیته اخلاق دانشگاه معین.

تبصره ۱۶: در شرایط خاصی که مؤسسه متقاضی تأسیس مرکز غیر دولتی/خصوصی دارای کمیته اخلاق مصوب کمیته ملی اخلاق در پژوهش های زیست پزشکی باشد و شورای پژوهشی آن نیز به تأیید معاونت تحقیقات و فناوری رسیده باشد، بر اساس رأی کارگروه، ارائه موافقت نامه موضوع بند "و" از سوی مؤسسه متقاضی مورد تأیید خواهد بود. در این صورت، آن مؤسسه به طور مستقیم تمامی نقش های دانشگاه معین مندرج در این آیین نامه را عهده دار خواهد شد.

ز) ارائه برنامه راهبردی مرکز مورد تقاضا حسب چشم انداز و رسالت های مندرج در اساسنامه

ح) ارائه چارت تشکیلاتی پیش فرض برای مرکز مورد تقاضا

ط) ارائه پروانه فعالیت یا مجوز بهره برداری مؤسسه در حوزه فعالیت‌های مرکز مورد تقاضا

ی) ارائه نقشه ساختمان یا فضای فیزیکی اختصاص یافته به مرکز مورد تقاضا

ماده ۵- مجوز فعالیت واحد تحقیقاتی طی دو مرحله به متقاضی اعطا خواهد شد.

۵-۱- اعطای موافقت اصولی: در صورت احراز شرایط این آیین نامه پس از تأیید کارگروه و تصویب شورای گسترش، موافقت اصولی با اعتبار حداکثر ۵ سال به متقاضی تأسیس اعطا می شود.

تبصره ۱۷: چنانچه واحد تحقیقاتی ظرف مدت ۵ سال موفق به اخذ موافقت قطعی نشود، موافقت اصولی آن واحد به پیشنهاد کارگروه و تصویب شورای گسترش تمدید یا لغو می شود.

تبصره ۱۸: هرگونه فعالیت واحد تحقیقاتی بدون در دست داشتن موافقت قطعی یا تمدید موافقت اصولی ممنوع است.

۵-۲- اعطای موافقت قطعی: موافقت قطعی پس از ارزیابی نتایج فعالیت از سوی دانشگاه معین به کارگروه ارائه و پس از تأیید کارگروه با تصویب شورای گسترش، مجوز قطعی صادر می گردد.

تبصره ۱۹: اخذ موافقت قطعی تابع مقررات و دستورالعمل‌های تأسیس واحدهای تحقیقاتی دولتی است که توسط معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ابلاغ می شود.

تبصره ۲۰: متقاضی تبدیل موافقت اصولی به قطعی، تقاضا و مدارک لازم خود را ابتدا به دانشگاه معین و پس از تأیید به کارگروه ارائه می دهد. کارگروه مذکور پس از احراز شرایط، تقاضانامه را به شورای گسترش ارسال می کند.

تبصره ۲۱: مدارک مورد نیاز جهت دریافت موافقت قطعی مطابق دستورالعمل موافقت قطعی مراکز تحقیقات دولتی می باشد.

ماده ۶- مرکز تحقیقاتی مکلف است پیشنهاد هیات مدیره مبنی بر تغییرات در مفاد اساسنامه را به معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه معین اطلاع رسانی نماید و پس از تأیید در کارگروه و تصویب در شورای گسترش می تواند به ادامه فعالیت بپردازد و نشانی خود را ابتدا به تأیید دانشگاه معین، کارگروه و سپس شورای گسترش برساند.

فصل سوم: وظایف و اختیارات واحد تحقیقاتی

ماده ۷- واحد تحقیقاتی می تواند به تناسب موضوع فعالیت خود منطبق با اساسنامه و بر اساس برنامه راهبردی ۵ ساله که به تأیید کارگروه می رسد، با رعایت این آیین نامه و سایر قوانین و مقررات جاری کشور فعالیت نماید.

ماده ۸- واحد تحقیقاتی مکلف است در کلیه فعالیت‌ها و تحقیقات خود اصول اخلاق حرفه‌ای را رعایت کرده و در چارچوب قوانین و مقررات جاری کشور از جمله کدهای اخلاقی مصوب و ابلاغ شده اقدام نماید.

تبصره ۲۲: کلیه فعالیت‌های تحقیقاتی صرفاً با تأیید کمیته اخلاق و رعایت تمام کدها و دستورالعمل‌های اخلاق در پژوهش مصوب وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی امکان پذیر است.

تبصره ۲۳: طرح‌های پژوهشی مذکور در تبصره ۲۲ به صورت موردی بررسی می‌گردد و کسب مجوز جداگانه برای هر طرح الزامی است.

ماده ۹- واحد تحقیقاتی موظف است در کلیه تحقیقات و فعالیت‌های خود حقوق مالکیت فکری افراد و سایر نهادها و واحدهای تحقیقاتی را رعایت کند.

تبصره ۲۴: هر گونه بهره و نتیجه اعم از مادی و معنوی که مستقیم یا غیر مستقیم از اجرای تمام یا قسمتی از فعالیتهای موجد حقوق مالکیت فکری حاصل شود، از هر نظر از جمله قابلیت و نحوه انتشار و تولید و جز آن‌ها، تابع قرارداد و نیز قوانین و مقررات داخلی و بین‌المللی لازم‌الاجرا در مورد حقوق مالکیت فکری است.

ماده ۱۰- فعالیت تحقیقاتی مرکز تحقیقات صرفاً در حوزه تحقیقات و فناوری بوده و هرگونه فعالیت دیگر واحد تحقیقاتی اعم از ارائه خدمات آموزشی، سلامت و درمانی، بهداشتی، اجرایی و خدماتی منوط به کسب مجوزهای قانونی و اخلاقی مرتبط جداگانه از مراجع ذیصلاح و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود. اجرای طرح‌های کارآزمایی بالینی جز در موارد خاص که در پایگاه ثبت کارآزمایی بالینی وزارت بهداشت، ثبت و تأیید شده باشد، مجاز نخواهد بود.

تبصره ۲۵: دانشگاه معین نقش نظارت و ارزشیابی بر عملکرد مرکز تحقیقات را بر عهده داشته و در صورت تخلف از مفاد پیش‌بینی شده، دانشگاه معین می‌تواند از طریق مکاتبه با کارگروه و اخذ مصوبه شورای گسترش نسبت به لغو مجوز مرکز اقدام نماید.

تبصره ۲۶: رئیس مرکز براساس توافق و صورتجلسه اعضای هیأت مؤسس به مدت ۳ سال منصوب می‌شود که انتخاب مجدد وی بلامانع است. رئیس مرکز، رئیس شورای پژوهشی و مسئول نظارت بر کلیه فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی مرکز خواهد بود.

تبصره ۲۷: معاون علمی مرکز توسط رئیس مرکز انتخاب و مسئول هماهنگی و نظارت بر امور تحقیقات و بخش‌های علمی خواهد بود.

تبصره ۲۸: مدیر اجرایی مرکز توسط رئیس مرکز انتخاب و مسئول هماهنگی و نظارت بر امور اجرایی خواهد بود.

ماده ۱۱- کلیه مبادلات بین‌المللی در جهت ارسال نمونه‌های بیولوژیک باید "طبق مقررات ارسال نمونه‌ها به خارج" مصوب دولت و پس از تصویب کمیته اخلاق پزشکی باشد.

فصل چهارم: نظارت و ارزشیابی واحد تحقیقاتی

ماده ۱۲- ارزشیابی کلیه واحدهای تحقیقاتی به صورت سالانه تابع مقررات و دستورالعمل‌های ارزشیابی مراکز تحقیقات غیردولتی/خصوصی است که توسط معاونت تحقیقات و فناوری وزارت متبوع اعلام می‌شوند.

ماده ۱۳- مسئولیت نظارت و ارزشیابی بر عملکرد مراکز تحقیقات غیردولتی/ خصوصی با معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه معین بوده و مراکز تحقیقاتی غیردولتی/ خصوصی موظفند گزارش عملکرد سالیانه خود را به دانشگاه معین ارائه دهند.

فصل پنجم: تعلیق / لغو مجوز مراکز تحقیقاتی دارای موافقت اصولی یا قطعی

ماده ۱۴- مراکز تحقیقات غیر دولتی/ خصوصی که طی مدت حداکثر ۵ سال پس از اخذ مجوز اصولی از شورای گسترش موفق به اخذ مجوز قطعی نشوند ابتدا توسط معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تذکر کتبی دریافت خواهند نمود. در مرحله بعد، در صورت عدم اقدام لازم و جبران عملکرد و یا نداشتن حداقل های اخذ موافقت قطعی، موافقت اصولی مرکز به پیشنهاد معاونت تحقیقات وزارت بهداشت و با تأیید شورای گسترش لغو خواهد شد.

ماده ۱۵- مرکزی که دارای مجوز قطعی است، باید برای تداوم اعتبار مجوز بر اساس نتایج ارزشیابی مراکز تحقیقاتی که به صورت سالانه و بر اساس دستورالعمل های مدون معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی انجام می گیرد، امتیازات لازم را کسب نماید. چنانچه مرکز طی سه سال متوالی جزء ۱۰٪ انتهای فهرست ارزشیابی مراکز هم گروه قرار گیرد، از طرف معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، طی نامه ای به بالاترین مقام مسئول دانشگاه معین، تذکر داده خواهد شد. اگر ظرف مدت یکسال از این اعلام، مرکز همچنان نتواند این وضعیت را اصلاح نماید، مجوز آن از سوی شورای گسترش و با نظر معاونت تحقیقات و فناوری لغو خواهد شد.

ماده ۱۶- اخذ مجدد موافقت اصولی مرکز منوط به آغاز فرایند های مربوط به اخذ موافقت اصولی خواهد بود که حداقل به مدت یکسال از زمان لغو مجوز قطعی مرکز توسط شورای گسترش، امکان پذیر نخواهد بود. تبصره بیست و نه: در صورت انجام تخلفات پژوهشی و درمانی و احراز آن به تشخیص معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی امتیاز مرکز مربوطه توسط این معاونت به حالت تعلیق در خواهد آمد.

فصل ششم: حل و فصل اختلافات

ماده ۱۷- مرجع حل اختلاف میان دانشگاه معین و مراکز تحقیقاتی در موضوعات مربوط به آیین نامه، کارگروه خواهد بود و نحوه رسیدگی به موارد اختلاف طبق نظر کارگروه صورت می گیرد.

ماده ۱۸- این آیین نامه در ۱۸ ماده و ۲۹ تبصره در دو بیست و نود و پنجمین جلسه شورای گسترش مورخ ۱۴۰۴/۴/۱۷ مورد بازنگری و تصویب قرار گرفت.

دکتر محمد رضا ظفرقندی
وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

دکتر سید جلیل حسینی